

SAPYN SANOMAT

NRO 3/2014

SUOMEN SAKSANPYSTYKORVAHARRASTAJAT SAPY RY

SAPY JÄSENLEHTI NRO 3/2014

SISÄLLYS

Sisällys, yhteystiedot ... 2

Puheenjohtajan pulinoita ...3

Onnistumisen hetkiä - OnniDog'14 ...4

Koiran virtsakivet ... 13

Ilmoitusluontoista... 17

Syyskokouskutsu ...19

KANNEN KUVA

Stina Hakala

SUOMEN SAKSANPYSTYKORVAHARRASTAJAT SAPY RY

www.saksanpystykorvaharrastajat.com

Hallitus

Kirsi Voutilainen, puheenjohtaja
sapy.puheenjohtaja@gmail.com

Jyri-Pekka Puolakangas,
varapuheenjohtaja
sapy.hallitus@gmail.com

Marika Koivisto, sihteeri
sapy.hallitus@gmail.com

Tarja Nieminen,
rahastonhoitaja, jasensihteeri
sapy.jasensihteeri@gmail.com

Muut jäsenet

Anna-Kaisa Jyrkkänen, Paula
Matikainen, Anitta Mäkinen,
Sonja Nyman, Stina Hakala
(varajäsen), Jaakko Nurmi
(varajäsen)

sapy.hallitus@gmail.com

Toiminnantarkastajat

Maarit Määttänen
Jenita Tuominen (vara)

Kotisivujen päivitys

Maarit Määttänen
Kirsi Voutilainen
sapy.webmaster@gmail.com

Lehtitoimikunta

Kirsi Voutilainen
Tarja Nieminen
Sonja Nyman
Anna-Kaisa Jyrkkänen
sapy.jasenlehti@gmail.com

PUHEENJOHTAJAN PULINOITA

Syyskuinen tervehdys kaikille jäsenille!

Selvisimme helteisestä kesästä, ja nyt ollaan saatu taas totutella viileämpiin keleihin. Lomilta on palattu ja lapsosilla on koulut alkaneet. Kesän vilkkain näyttelykausi alkaa olla ohitse, ja loppuvuoden viikonlopuille alkaa mahtumaan muutakin täytettä :)

Omien koirieni kanssa kävimme ottamassa kunnon lähtölaukauksen syksyn harrastuskauteen syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna Himoksella järjestyssä OnniDog14-tapahtumassa. Nyt ensimmäistä kertaa järjestyssä koulutustapahtumassa saimme neljän päivän aikana tutustua mielenkiintoisiin ja uusiinkin lajeihin. Lisää aiheesta voit lukea tästä lehdestä.

Lehden liitteenä löydät kutsun lokakuun ensimmäisenä lauantaina pidettävään jäsenkokoukseen. Kokous järjestetään Hyvinkään koirauimalaan tehtävän uintiretken päätteeksi Riihimäen ABC-aseman kokoustiloissa. On jälleen aika valita uudet toimihenkilöt kahdelle seuraavalle vuodelle, joten kaikki innokkaat mukaan kokoukseen! Lisää aktiiveja kaivataan niin hallitukseen kuin lehtitoimikuntaankin.

Nauttikaa ja inspiroitukaa kuluvasta syksystä! Viettäköö ihanaa ja tunnelmallista aikaa yhdessä karvakavereidenne kanssa! :)

Kirsi

Kuva: Ria Muurinen

ONNISTUMISEN TUNTEITA - ONNIDOG'14

TEKSTI JA KUVAT (ELLEI TOISIN MAINITA): KIRSI VOUTILAINEN

MIKÄ ONNIDOG?

OnniDog on uudenlainen, monipuolinen koiratapahtuma, joka on tarkoitettu kaikille koiraharrastajille, sekä koiran hankintaa suunnitteleville. Tavoitteena on luoda jokavuotinen suur tapahtuma koirakansalle, yhdistäen eri rotujen ja eri koiralajien harrastajat. Ajatuksena on tarjota koiraväelle helposti tavoitettavaa tietoa ja madaltaa eri lajien kokeilukynnystä, jotta jokainen löytäisi omaa mielekästä tekemistä koiran kanssa. www.onnidog.fi

TORSTAI 4.9. – KOHTI ENSIMMÄISTÄ ONNIDOGGIA

un keväällä näin tiedot ensimmäistä kertaa järjestettävästä OnniDog-tapahtumassa, päätin heti, että haluan lähteä koirieni kanssa paikan päälle. Ystäväni Rian kanssa puhuttiin, että varataan Himokselta mökki, ja hankitaan mukaan vielä muutama muu halukas. Niimpä meillä lopulta oli kasassa 5 ihmisen ja 7 koiran porukka, joka syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna suuntasi Himokselle. Itse säästin kesälomastani pari päivää, että pääsin lähtemään paikan päälle jo heti torstaina. Pakkasin pojat ja tavarat autoon, ja kurvasin hakemaan kyytiin Helenan ja Liinun. Parin tunnin ajomatkan jälkeen päästiin perille Himokselle, jossa ensimmäisenä mentiin tapahtumakentälle ilmoittautumaan ja tutkailemaan meininkiä. Torstain koulutuksissa ei vielä ollut hirveää yleisöryntäystä, mikä on ihan ymmärrettävää, kun tapahtuma järjestettiin ensimmäistä kertaa ja suurin osa

ihmisistä on jo kesälomansa ehtinyt pitämään. Toisaalta itse koulutuksiin osallistuvana, kahden vilkkaan koiran kanssa, oli ihan mukavaa, että väkeä ei ensimmäisenä päivänä ollut ihan hirveästi, ja koiratkin ehtivät vähitellen sopeutua menoon.

Pitkän viikonlopun koulutusrueaman starttasimme Nemon kanssa flyball-tunnilla. Olen jo pitkään ollut kiinnostunut tästä vauhdikkaasta lajista, mutta tutustumismahdollisuuksiin en ole hirveästi täällä kotosuunnalla törmännyt. No, kuinka sujui? Nemo keskittyi hienosti jo heti ekassa koulutuksessa, siitä olen tosi iloinen. Laitteen koskemisessa ei myöskään ollut mitään ongelmia, paitsi että tyyppi alkoi hyppimään sitten jo koneen päälle, kun ei ymmärtänyt että pelkkä etutassuilla koskeminen riittäisi :)

© Tiina H

Mutta palloon ei oikein ollut halukas tarttumaan. Itsekseni kun sitten sivummalla treenasin niin otti pientä squeekeriä kyllä kun sitä itse laitteen luota palkaksi koskemisesta heitti, mutta laitteesta ei sitä halunnut napata eikä myöskään kouluttajan vierittäessä. Hypyttiin sitten oli taas toki ihan Nemon juttu, niissä ei ollut ongelmia :) Ei ehkä ihan Nemon laji kokonaisuudessaan, mutta kiva oli päästä kokeilemaan! Oman koulutussession jälkeen odoteltiin, kun Helena ja Liinu osallistuivat freestyle-koiratans-

sikoulutukseen. Isoja kivilohkareita seassa pitänyt hiekkakenttä oli Helenalle rollaattorin kanssa melko haastava kulkea, mutta siitäkin selvisivät kuitenkin ;) Odotellessani kiertelin muutamia paikan päällä olevia myyntipisteitä ja join kupposen kahvia. Ensimmäisistä koulutuksista päästyämme suuntasimme LomaHimoksen respaan hakemaan mökin avainta. Mökin ja koulutuskentän välillä matkaa oli viitisen kilometriä, joten itse kahden koiran kanssa koulutuksissa vuorottelevana viisainta oli tehdä siirtymät autolla. Jos olisi ollut liikkeellä vain yhden kanssa niin olisi voinut toki käppäilläkin nuo välit, etenkin kun hyvät säät

suosivat meitä koko tapahtuman ajan.

Mökki oli viihtyisä HimosEasy 1, reunimmaisena taaimmassa rivissään. Hyvä sijainti koirien kanssa majaillessa. Mökissä oli kolme makuuhuonetta, yksi alakerrassa ja kaksi ylhäällä. Helena ja Liinu majoittuivat alhaalle, ja loppu sakki ylhäälle. Portaat olivat hieman haastavat koirien mielestä, mutta kyllä se kulku niissä omatoimisestikin ainakin joten kuten sujui, joiltain paremmin kuin toisilta. Kun oltiin saatu majoituttua, nakkasin koirat taas autoon ja suuntasin jälleen kentälle. Helena ja Liinu jäivät pitämään mökkiä pystyssä, koska heillä ei ollut torstaille enempää koulutuksia.

JAKSAA, JAKSAA!

Oli vaihteeksi Nipan vuoro päästä aktivoitumaan. Ja juu, minun myös. Olin ilmoittautunut canicross-tunnille ja kohta juostinkin ylös alas Himoksen rinteitä :D No, ensin kyllä tsekattiin että käytössä on sopivan kokoiset valjaat ja muut varusteet. Alkuun harjoiteltiin ensin vähän sitä, kuinka koiraa voi motivoida vetämiseen. Kahdella muulla ryhmässä olleella koiralla (tyttöillä) nämä keinot toimi ihan ok. Nipa... no, Nipa alkoi vetämään siinä vaiheessa kun lähdettiin varsinaiselle lenkille ja tytöt juoksivat edellä :D Mamma joutui tiukille kun juostiin ylämäkeen ja Nipalla löytyi neliveto tyttöjen perään. Erityisesti musta belggarinarttu Cheri oli melko ihastuttava herran mielestä. Mutta selvittiin me hengissä "maaliin" vaikka noin äkkiseltään tuo ylämäki-alamäki-

hurvittelu sai kyllä kieltämättä naaman punoittamaan. Ei me tästä vetojuoksusta nyt uutta lajia oteta, mutta jos tuota normaalia kuntolenkkijuoksua kuitenkin innostuttaisiin taas jatkaamaan. Ostin kuitenkin reissulta 2 kpl joustavia hihnoja tuohon tarkoitukseen, koska pieni jousto juoksuhihnassa on jokatapauksessa hyvä.

Juoksutreneista tarkoitus oli kiirehtiä Nemon kanssa koiratanssitreeniin, mutta omien sekoiluideni takia päädyttiinkin rallytököön :P No, ei se mitään, tanssimaan päästiin lauantaina vaikka Nipa joutuikin sitten tuon ohjelmanumeron jättämään tällä kertaa väliin. No mutta, se rallytreeni. Nemo keskittyi siinäkin ihan mahtavasti, ja teki läpikäytyjä liikkeitä tosi taitavasti. Kyllä mua pääsi rally-kärpänen hieman puraisemaan, ja täytynee jatkaa lajin parissa treenaamista kera molempien koiruuksien. Rallyn kouluttaja oli tosi mukava ja tykkäsin hänen opetustyylistään paljon. Mm. perusasentoa lähdettiin opettamaan eri kantilta kuin yleensä, eli koiraa ei pyydetty oikealle paikalle viereen, vaan koira pyydettiin pelkästään istumaan ja ohjaaja itse siirtyi oikealle paikalle, antoi käskyn ja palkkasi koiran. Eli harjoiteltiin siis perusasentoa, ei perusasentoon siirtymistä. Rallyn jälkeen oli koirien urakka siltä päivältä ohi. Helenan kanssa lähdettiin käymään kylillä, eli Jämsässä CityMarketissa tekemässä viikonlopun ruokaostokset. Koirat saivat sillä aikaa kansoittaa vapaasti mökin alakertaa – pojat ja Liinu tulevat hyvin keskenään juttuun. Nemo ja Liinu ihan konkreettisesti, sillä sananpartta tuntui riit-

tävän vaihdettavaksi yhtä mittaa keskenään ja kuorossa ;)

Seitsemältä suunnattiin vielä Helenan kanssa, ilman koiria, kentälle seuraavaan tapahtuman avajaisia. Nähtiin hienoja lajinäytöksiä koiratanssista, flyballista, koirafrisbeestä ja tokosta. Lisäksi paikalla oli neljän koiran huskyvaljakko tekemässä muuttaman näytösringin pitkin rinteitä. Avajaisten jälkeen suuntasimme takaisin mökille koirien luo, keräämään voimia seuraavaan päivään. Itse meinasin mennä korkkaamaan viikonlopuksi varaaamani porealtaan terassilta, mutta harmistukseksi huomasi ettei sitä oltukaan tultu avaamaan. En jaksanut enää alkaa soittelemaan mihinkään, joten tyydyin kohtalooni ja kävin vain suihkussa sillä kertaa. Tästäkin huolimatta, ensimmäinen päivä

Himoksella oli onnistuneesti takana päin, ja kömmimme kaikki nukkumaan odottaen seuraavan päivän mukanaan tuomia kokemuksia.

PERJANTAI 5.9. – LISÄÄ MENOA JA MEININKIÄ

Perjantai-aamuun herättiin seitsemän jälkeen. Koiria ulos ja aamupalaa kitusiin. Tapahtuman ensimmäiset koulutukset alkoivat aamulla yhdeksältä ja viimeiset loppuivat iltaisin viiden aikaan. Heti yhdeksi siis suuntasimme Nipsun kanssa rallytokoon. Nemo sai odotella auton perässä, ja Helena ja Liinu tulivat myös kentälle odottelemaan kymmeneltä alkavaa koulutustaan.

Nemon tapaan Nipsu keskittyi rallytokossa upeasti, ja suoriutui harjoitteista tosi hienosti. Kyllä tätä lajia täytyy ehdottomasti alkaa taas treenaamaan kummanikin poitsun kanssa. Hauskaa, ja suhteellisen helppoa, ainakin näin alkuvaiheessa. Kouluttajana tällä tunnilla oli sama kuin Nemonkin kanssa, mutta osa tehdyistä liik-

keistä oli eriäviä, mikä oli ihan kiva, vaikka molempien kanssa osallistuin nimenomaan alkeistason tunnille. Joistain lajeista, kuten juuri rallystä, koiratanssista, agilitystä ja tokosta oli erikseen tunteja aloitteleville sekä hieman edistyneemmille koirakoille. Osassa koulutuksissa jaot menivät enemmän sekaisin kuin toisissa, siihen voisi järjestävä osapuoli (kuin myös koulutuksiin ilmoittautuvat koirakot) kiinnittää huomiota ehkä enemmän ensi vuonna – näin pienenä palautteena :)

Rallytunnin jälkeen jälleen riivakka koiran vaihto ja Nemon kanssa koiratanssiin. Tässä kohtaa siis vaihdoin koirien kanssa perjantain päiväohjelman päikseen edellispäivän sekoilujeni takia, ja Nemon sijasta Nipsu sai osallistua rallyyn ja Nemo taas tuurasi Nipsua koiratanssissa. Sunnuntain ohjelmasta jätimme sitten Nipsulle etukäteen suunnitellun rallypaikan pois.

Nemo jaksoi freestyle-koiratanssin alkeistunnin alkupuoliskon

keskittyä hyvin. Puolivälissä keskittyminen sitten vähän herpaantui eikä poika oikein jaksanut enää tehdä, mutta melko hyvin paketti pysyi kuitenkin koossa ja herpaantumisesta huolimatta muille ei alettu mölisemään, tai muuta turhaa häseltämistä harrastamaan. Tunnilla harjoiteltiin ensin muutamia perusliikkeitä, kuten pyörähdyksiä ja pujottelua, ja sen jälkeen kokeiltiin ketjuttaa niitä, ensin ilman musiikkia ja sitten parin erilaisen musiikin tahtiin. Joitain liikkeitä ja temppujahan Nemo on päässyt treenailemaan kesän aikana kotosalla samalla, kun olen Nipsun kanssa treenaillut. Nemonkin kanssa voisi tämän lajin treenaamista harkita jopa hieman pidemmälle nyt, kun tyyppi malttaa tehdä jo asioita ilman jatkuvaa suun soittoa :)

Näiden sessioiden jälkeen suunnattiin takaisin mökille. Helena ja Liinu jäivätkin pitämään seuraa Nemolle ja Nipsulle kun itse suuntasin puoliltapäivin kuuntelemaan Kaisa Hilskan luentoa koiran luonnonmukaisesta ruokinnasta. Ihan mielenkiintoista, osin toki tuttua asiaa. Mutta sai jälleen taas ajattelemaan, että mitähän sinne koiriensa kuppeihin olisi paras lopulta laittaakaan.

JOUKKOJEN VAHVISTUSTA

Luennot pidettiin lähempänä mökkiämme sijaitsevan, kokoustilakäytössä olevan vanhan koulurakennuksen tiloissa. Luennolle pääsi siis mökiltä helposti ihan Apostolin kyydillä. Kun löntystin pää tietoa täynnä takaisin mökille, huomasin, että mökkikaverimme Minna mittelinsä Ansan kanssa oli löytänyt perille.

Heidän reissunsa alkoi hieman dramaattisesti, kun Ansa oli heti perille päästyään bongannut ja vetäissyt kitusiinsa balkaninmakkapötköstä ylijääneen pään, kuorineen ja metalliklipsu-

ineen kaikkineen. Ansa saikin seuraavaksi suola-annoksen, jokaan se ei koiraa saanut kuitenkaan oksentamaan. Maha meni tapauksesta sekaisin, mutta muuten välikohtauksesta selvittiin ilman suuren paa dramatiikkaa, ja syödyt löydöksetkin lienevät lopulta löytäneet tiensä ulos sisuksista.

Nipsu iski silmänsä Ansaan välittömästi, kuten arvelinkin käyvän. Ansa olikin kohta korvantaustat kiharalla Nipsun tuoksutteluista :) Ansa sieti yllättävän hyvin Nipsun kosiopuuhiä. Nipsu pääosi käyttäytyikin herrasmiesmäisesti ja vain kuiskutteli korvaan ja tuoksutteli Ansan niskavilloja. Muutaman kerran herra koitti hypätä selkään, mihin Ansalla oli kuitenkin muutama sananen sanottavanaan. Kaksikon touhuja oli kyllä hauska katsella. Liinu tosin ei ollut ihan samaa mieltä, ja taisi olla poikien huomiosta

vähän mustasukkainen. Ainakaan Liinulla ja Ansalla ei synkannut ihan yhtä hyvin, ja tytöt alkoivatkin harrastelemaan pientä kilpapistailua mökin kaakelilattioille. Näistäkin pienistä erimielisyyksistä kuitenkin selvittiin :)

Neljäksi suuntasimme koko poppoo vielä kentälle, jossa pidettiin match show. Itse sainkin heti alkuunsa urakoida, kun esitin kolmessa peräkkäisessä parissa kolme koiraa :) Ensin Nipsu, sitten Liinu ja vielä kolmantena Nemo. Nipsu sai punaisen nauhan, Liinu ja Nemo siniset. Kaikki kolme esiintyivät hyvin ja edukseen. Sinisten kehässä Helena esitti itse Liinun, tosin auttelin edestakaisin juoksutuksessa juuri tuon vaikeakulkuisen hiekkakentän vuoksi. Jatkokehissä sijoitettiin kolme koiraa, ja Nemo pääsi jatkoon poimittujen joukkoon. Jatkoon pääsijöitä valittaessa Nemolla ja myös jatkoon pääseellä koiralla (tai olla joku bulldoggi) joutuivat kemia vähän törmäyskurssille, ja se vähän järisytti Nemon maailmaa. Nemo ei suostunutkaan enää seisomaan häntä tuota koiraa kohti, vaan rauhoittui vasta kun sai päänsä sinne päin. Ei kuitenkaan seisoessaan sitten vilkuillut toista koiraa vaan piti kyllä minuun kontaktia, mutta kai tuo pelkäsi että toinen tulee yllättämään selän takaa. Nemo on muutenkin aina ollut tarkka tuosta ”vihollisten” kulkemisesta selän takana, niin kuin taitaa moni muukin olla toki. Seisotussuunnan vaihdon jälkeen saatiin paketti taas pysymän kasassa ja suoriuduttiin kunialla loppuun. Nemo sijoittui lopulta kolmanneksi, ja palkinnoksi saimme ruusukkeen, purkillisen ruokaa ja ylääänipillin.

Mätsärin aikana perille Himokselle olivat saapuneet myös viimeiset mökkimajoittajat Ria harjakoira Mollyn ja belggaripentu Novan kanssa sekä Pirita chihu-uros Domin kanssa. Tämä koira-kolmikko oli rauhällisin tästä nelijalkaisten sakista. Nemon maailmaa tuo hirmuinen peto, 5kk ikäinen Nova käänsi hieman mullin mallin, koska olihan pentu toki ihan hirmuisen pelottava. Tai sitten ei :) Mutta Nemo oli melko vankasti sitä mieltä. Domikaan ei ollut ehkä niin kiva, ja Nipsukin kauhistui kun Domi kehtasi vähän sanoa takaisin, mutta vaikka mittelisakki, Nemo ja tyttärensä etunenässä, yritti kovasti pitää pientä epäjärjestystä ajoittain yllä, niin kyllä tuo seitsemänpäinen koirasakki tuossa mökissä melko hyvin mahtui samaan aikaan oleilemaan. Suurimmaksi osin kyllä hajautuneena eri kuppikuntiin, mutta kuitenkin ;)

Illemmalla köpöttelimme kaikki ihmiset sekä koirista Ansa ja Liinu grillikatokselle paistamaan muutamat makkarat iltanuotiolle. Sieltä palattuamme pistimme saunan lämpiämään (tai no, Minna pisti, sen jälkeen kun olin sitä itse ensin kolmisen varttia yrittänyt epäonnistuneesti saada lämpiämään – en mä ole normaaleihin sähkökiukaisiin tottunut :D) ja pääsimme viimein nauttimaan myös ihanista poreista. Niin oli toinen OnniDog päivä taas takana ja jälleen uni maittoi. Minna ja Ansa majoittuivat minun ja poikien kanssa samaan huoneeseen, ja Nipsu ja Ansa olisivat kyllä malttaneet jatkaa sutinoitaan yönkin yli, mutta Minnan barrikadienasettelun jälkeen malttoi pariskuntakin kuitenkin levähtää ;)

LAUANTAI 6.9. – JOS METSÄÄN HALUAT MENNÄ NYT, SÄ TAKUULLA YLLÄTYT

Kolmas päivä OnniDogissa. Vähän alkoi jo kisaväsymys painaa illemmalla, mutta hyvin jakesettiin lauantapäivä painaa taas tukka putkella.

Nemon kanssa aloitettiin yhdeksältä koirafrisbeellä. Tai no, koitettiin aloittaa, mutta eipä tuo koira oikein lajista innostunut. Itse kyllä innostuin, mutta täytynee odotella aikoja parempia jos joskus olisi koira joka enemmän noista kiekoista innostuisi. Tai sitten aletaan harrastaa samaa palloilla – tai pehmolelukissoilla ;)

Koska koiran kiinnostus lajia kohtaan ei ollut kovin suurta, liv-istimme pois hieman ajoissa. Tarkoitukseni oli hengähtää hetki ennen suuntaamistani klo 12 luennolle. Sinne suuntasinkin, kuul-lakseni, että Juha Kareksen luento koiran jalostuksesta oli siirty-nyt alkavaksi klo 18.30. Syynä oli luennoitsijan kalenteritekniset ongelmat ;) Sain siis hetken lisää hengähdysaikaa. Muistaakseni suuntasin päiväunille poikien kanssa ;)

Iltapäivällä Nipsulla koitti jännät paikat. Olin varannut Nipsulle paikan konekarhutestiin. Niimpä siis varttia vaille kolmeksi su-unnistimme hieman kauemmaksi Länsi-Himokselta, Luoteis-Himoksen nurkille valmiina kohtaamaan Reinon. Nipsu suoriutui testistä niin hyvin kuin koira vaan voi suoriutua. Testaaja pyysikin yleisöä antamaan Nipalle aplodit testin lopuksi. "Sulla on upea koira", totesi testaaja. Voitte arvata, että jäi melko hyvä mieli ;)

Testin jälkeen Nipa sai lepuuttaa ja Nemon kanssa kävimme tutu-stumassa pallopaimennukseen. Tässä lajissa tavoitteena on, että koira kuljettaa pallon aloituspaikasta omistajan luo "työntämäl-lä". Tassuilla ei palloon saa koskea, päällä ja muulla kropalla kyllä. Tutustuminen tässä ryhmässä tapahtui pareittain, ja Nemo ja Liinu pääsivät ensimmäisessä parissa testaamaan taitojaan. Mo-lemmat hiffasivat jutun juonen nopsaan, ja Liinu onkin päässyt Helenan kanssa paimentelemaan palloja jo myös kotioloissa. Me emme ole vielä aloittaneet kotitreenejä, mutta eiköhän niitäkin tässä ruveta katselemaan, kun saadaan koko sakki kuntoon.

Tämän jälkeen koirien työpäivä oli ohi ja meidän mökin ihmiset suuntasivat vielä luennolle kuuntelemaan Jari Parkkisenniemen luentoa ongelmakäyttäytymisestä. Jälleen hyvin mielenkiintoinen ja ajatuksen juoksua aktivoiva luento. Tämä sai itseni ainakin ajattelemaan kaikkea tehtyä ja tekemätöntä, tosin hieman tuntui myös siltä, että teki miten vaan niin aina tekee väärin :D

Ongelmakäytösluennon jälkeen piti sitten jäädä vielä kuuntelemaan iltaan siirtynyttä jalostusluentoa. Jaksoin kuunnella sitä tunnin verran, jonka jälkeen päätin siirtyä mökille. Kareksen jalostusluennolla oli hyviä pointteja, ja erityisesti hän korosti luonnollisten ominaisuuksien ja lisääntymisen säilyttämistä. Totesin tämän olevan kuitenkin aihe, josta ehdin varmasti myöhemminkin ammentamaan lisää tietoa, joten jo melko uuvahaneena pitkästä koulutusrupeamasta luovutin kesken. Tuo tunnin kuuntelu sai kuitenkin miettimään omaa ensimmäistä pennutusyritystäni ja sen uusimista, ja hieman varmemmaksi siitä, että viimeaikaiset pohdintani ovat oikeansuuntaisia.

Lauantai-iltana Ria ja Pirita koirineen vielä pakkasivat kimpsut ja kampsut kasaan, ja suuntasivat takaisin kotia kohti. Viimeiseksi yöksi mökkiä jäi asuttamaan siis mittelipoppoo emäntineen.

SUNNUNTAI 7.9. – VIIMEINEN RUTISTUS

Pitkän mutta super-antoisan viikonlopun viimeinen rutistus. Nemon kanssa aamulla yhdeksältä agilityyn ja Nipa jäi muiden kanssa mökille odottelemaan. Tässä agilityryhmässä tuo aiem-

min esille tuomani koirakkojen tasoero korostui. Olin Nemon kanssa ilmoittautunut nimenomaan jatkoryhmään, koska osaa-mista jo löytyy enemmän. Ryhmässä yli puolet koirakoista oli kuitenkin ihan aloittelevia ja näin ollen mitään kokonaista rataa ei päästy tekemään. Päätin siis keskittyä mutamien ongelmakohtien hiomiseen, eli treenattiin keppejä sekä lisää vauhtia puomille. Kepeille saatiinkin kouluttajalta taas hyvä uusi vinkki ja huomio, eli pitää alkaa toistamaan pelkkää ”keppek”-käskyä (luoja, että se on hankalaa sanoa sujuvasti!) ja jättää koiran suorituksen selkeästi keskeyttävä ”hyvä” sana sieltä välistä pois. Lisäksi otettiin muutaman esteen vauhtipätkää itseksemme vähän erilaisilla ohjauskuvioilla. Nemo keskittyi hienosti, ja se oli jälleen pääasia.

Viimeisestä koulutuksesta sitten takaisin mökille tekemään loppusiivousta. Kun oltiin saatu paikat kuntoon, pakattiin koirat ja kamat autoon, käytiin luovuttamassa mökin avain, ja suunnattiin vielä tapahtuman päättävälle Tuire Kaimion luennolle. Koirat saivat jäädä odottelemaan autoon. Luennon kesto oli kaikkiaan 3 tuntia, ja puoli välissä pidettiin pieni tauko. Siinä vaiheessa totesimme kohta nukahtavamme pystyyn, joten livistimme kotimatkalle.

Parin tunnin ajo Hämeenlinnaan sujui Helenan kanssa joutuisasti rupertellen. Onneksi ei tarvinnut ajella yksin, muuten olisi varmaan joutunut kamppailemaan tosissaan pysyäkseni hereillä. Nyt ajomatka sujui kuitenkin ilman unetuksen tunteita.

Kotona olimme neljän aikaan, ja ilta laiskoteltiin hyvillä mielin. Olimme sen ansainneet aktiivisen neljän päivän rupeaman jälkeen. Mutta kyllä jäi hyvä fiilis! Kyllä täytyy ehdottomasti harkita myös ensi vuoden OnniDoggiin lähtemistä, ja suosittelen sitä lämpimästi myös muille! :)

KOIRAN VIRTSAKIVET

TEKSTI: PETRI BÄCKLUND; ELÄINLÄÄKÄRIIN.FI

Koiran virtsakivet ovat virtsakiteistä muodostuneita kiinteitä kappaleita, joita voi muodostua munuaisaltaisiin, munuaisesta virtsarakkoon johtaviin virtsanjohtimiin, virtsarakkoon ja etenkin uroskoirilla virtsaputkeen. Virtsakivet voivat aiheuttaa kivuliaita ja vaarallisia oireita, kuten virtsaamisvaikeuksia, verivirtsaisuutta, virtsatietulehduksen tai -tukoksen. Jos kivi tukkii virtsaputken, tilanne on hengenvaarallinen ja vaatii välitöntä hoitoa.

MITEN KOIRAN VIRTSAKIVET SYNTYVÄT?

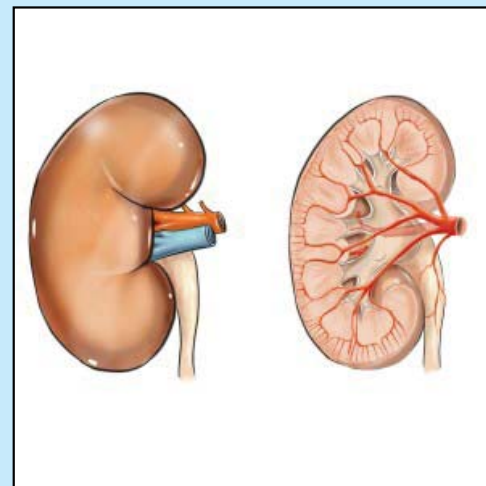
Virtsan kautta elimistöstä poistuu elimistölle tarpeettomia kuona-aineita, haitallisia yhdisteitä ja mineraaleja. Poistettavat ainesosat kulkeutuvat verenkierron mukana munuaisiin, jossa verestä suodatetaan eritettävät ainesosat muodostuvaan virtsaan. Virtsa kulkeutuu munuaisjohtimia pitkin virtsarakkoon, josta se lopulta poistuu virtsaamisen myötä virtsaputkea pitkin ulos.

Virtsasta on 95 % vettä ja 2,5 prosenttia virtsa-ainetta. Loput virtsasta on mineraaleja (kalsium, magnesium) ja happoja (virtsa- fosfori- ja rikkihappoa). Kun näiden mineraalien ja muiden kuona-aineiden määrä virtsassa kasvaa liian korkeaksi, osa niistä saostuu suolan kaltaisiksi virtsakiteiksi.

Virtsa muodostuu munuaisten hiussuonikeräsissä, joissa paine puristaa verisuonten seinämien läpi hiussuonikeräsen koteloon primaarivirtsaa. Seuraavassa vaiheessa suurin osa primaarivirt-

san vedestä imeytyy takaisin verenkiertoon ja munuaisaltaiden kautta virtsajohtimia pitkin virtsarakkoon kulkeutuu lopulta väkevöitynyttä virtsaa.

Koiran virtsakivet muodostuvat olosuhteissa, jossa väkevän virtsan sisältämät virtsakiteet alkavat takertua toisiinsa muodostaen hiekanjyvän tyyppisiä pieniä rakeita. Ajan mittaan rakeen pinnalle kertyy lisää kiteitä, ja tästä muodostuu kivi, jonka läpimitta voi olla useita senttejä. Suurin osa koirien virtsakivistä syntyy virtsarakossa.

KOIRAN VIRTSAKIVET AIHEUTTAVAT VOIMAKKAITA OIREITA

Koiran virtsakivet aiheuttavat ärsytystä ja kipua virtsarakon ja -teiden pintakudoksessa. Tämä huomataan koirassa yleisenä haluttomuutena ja huonovointisuutena. Muita oireita ovat virtsaamisvaikeudet ja tähän liittyvä kipuilu, verivirtsaisuus, virtsaamisasennossa pitkään olemista ja sukupuolielinten tiheää nuoleskelua. Nämä oireet muistuttavat virtsarakon tulehduksen eli kystiitin oireita, ja joskus koira kärsii tulehduksesta yhtä aikaa virtsatiekivien kanssa.

Virtsatietulehduksessa koiran rakossa lisääntyvät bakteerit edesauttavat struviittikiteiden syntyä, joten usein on syytä epäillä molempia vaivoja.

Jos virtsakivet sijaitsevat virtsaputkessa, oireena voi olla verivirtsaisuuden ja virtsaamisvaikeuksien lisäksi pientä verenvuotoa esinahan tai vulvan sisältä myös muulloin kuin virtsatessa. Virtsaputken tukkeutuminen johtaa tuloksettomiin virtsaamisyrityksiin ja koiran yleiskunnon heikkenemiseen, oksenteluun, ruokahaluttomuuteen, kuumeen nousuun ja vatsakipuun rakon paineen noustessa. Tällöin on aina kyseessä hätätapaus ja koira tulee kuljettaa välittömästi eläinlääkärin tutkittavaksi

KOIRAN VIRTSAKIVIEN TUTKIMINEN JA DIAGNOSOINTI

Koiran omistajalla on usein tärkeää tietoa koiran terveyshistoriasta ja ongelman mahdollisesta aiemmasta esiintymisestä. Tämän takia on tärkeää, että koiran tuo eläinlääkärille henkilö, joka vastaa koiran hoidosta.

Eläinlääkäri saattaa tuntea suuret virtsakivet vatsaa palpoidessa, ja joskus oireettomatkin virtsatiekivet löydetään rutiinitarkastuksen yhteydessä. Yleistutkimuksen yhteydessä otetaan koiralta usein verinäyte, josta katsotaan vähintään tulehdus- ja munuaisarvot. Veriarvot ja seerumin koostumus voivat kertoa altistavista tai hoitoa hankaloittavista terveysongelmista.

Virtsanäyte olisi tehokkainta tutkia puolen tunnin sisällä sen

ottamisesta. Edustavin näyte saadaan, kun se otetaan klinikalla puhtaasti. Virtsanäytteen tutkimukselle ja virtsanviljelyllä selvitetään virtsassa mahdollisesti olevien virtsakiteiden tyyppi sekä virtsan pH ja ominaispaino (virtsan väkevyys). Virtsakiteiden tyyppi ja koostumus on tärkeää tietoa sairauden hoitoa ja ennaltaehkäisyä varten, siksi näytteeksi saadut kivet tulisi analysoida niin tarkkaan kuin mahdollista.

Virtsanviljelytulos selviää aikaisintaan seuraavana päivänä, jolloin mahdollinen virtsatietulehdus varmistuu tai poissuljetaan. Positiivisen viljelytuloksen perusteella valitaan löydettyyn bakteeriin tehoava antibiootti.

Röntgentutkimus on yleensä nopein tutkimusmenetelmä. Osa virtsakivistä näkyy röntgenkuvin hyvin, mutta ei kaikki ilman varjoainetta. Röntgentutkimus kertoo myös ovatko kivet röntgensäteitä läpäisemätöntä materiaalia.

Ultraääni on toinen vaihtoehto tutkimuksen suorittamiseen. Ultraäänellä tutkitaan koko virtsatie-elimistö, jotta saadaan selville kivien määrä ja niiden olinpaikat.

KOIRAN VIRTSAKIVET ON TUNNISTETTAVA

Koiran virtsakiviä on erityyppisiä. Ne muodostuvat eri mineraaleista: struviittikiteet magnesium-ammonium-fosfaatista, kalsiumoksalaattikiteet mono- tai dihydraatista tai molemmista ja uraattikiteet virtsahapoista. Jotkut kivet ovat yhdistelmiä näistä.

Hoidon ja ennaltaehkäisyn kannalta kivien koostumus tulisi tietää mahdollisimman tarkasti.

KOIRAN VIRTSAKIVIEN HOITOVAIHTOEHDOT

Virtsakivien hoito valitaan yksilöllisesti koiran kunnon ja kivien koon ja tyypin mukaan. Jos koiran tila on heikko, hoidon ensisijaiset tavoitteet ovat saada koiran tila vakaaksi ja tukkeumat avattua.

Koiran virtsakivet voidaan yrittää huuhdella ja liuottaa pois, jos koiran yleiskunto on hyvä. Liuotushoito on hidasta ja vaatii koiran pitämistä lääkinnällisellä ruokavaliolla useiden viikkojen ajan. Kaikkiin kiviin liuotushoito ei tehoa, ja esimerkiksi kalsiumoksa-laattikivien ensisijainen hoito koiralla on leikkaushoito.

KOIRAN VIRTSAKIVIEN LEIKKAUSHOITO

Leikkaushoito tuo nopean avun, jos koiralla on kipuja tai jos sen virtsajohdin tai virtsaputki on tukkeutunut. Virtsakivileikkauksessa koiran vatsaontelo ja virtsarakko avataan ja kivet poistetaan. Virtsa otetaan talteen tutkimusta varten. Virtsarakko ja virtsaputki huuhdellaan steriilillä liuoksella, jotta saadaan mikroskooppisetkin kiteet poistettua.

Joskus pahasti vaurioitunut munuainen saatetaan jopa poistaa. Leikkaushoitoon ryhdytään, jos se katsotaan koiran kokonaistilanteen kannalta parhaaksi ratkaisuksi. Kaikkiin leikkauksiin sisäl-

tyy aina komplikaatioriski, ja sen vuoksi leikkaukseen ei ryhdytä ilman hyviä perusteita.

KOIRAN VIRTSAKIVIEN HUUHTELUHOITO

Pienikokoisia virtsakiviä voidaan yrittää poistaa rauhoituksessa huuhtelemalla. Rakkoon johdetaan katetrilla steriiliä keittosuolaliuosta, joka poistetaan rakosta. Tarkoituksena on saada pienet virtsakivet ja kiteet huuhdeltua liuoksen mukana ulos rakosta. Tällöin ei välttämättä tarvita leikkausta. Jos koiralla on hoitamaton virtsarakon tulehdus tai jos siltä on hiljattain leikkauksella poistettu virtsakiviä, huuhtelua ei suositella.

Jos virtsakivi on tukkinut virtsaputken, mikä on tyypillisesti uroskoirien ongelma, voidaan se yrittää huuhdella takaisin rakkoon ennen kuin rakko avataan leikkauksessa. Jos takaisinhuuhtelu ei onnistu, virtsaputkeen joudutaan tekemään viilto kiven kohdalle. Ihmislääketieteessä käytetään nykyisin myös ultraäänilaitteita virtsatiekivien hajottamiseen, mutta koirille vastaavaa hoitoa ei ole vielä juurikaan saatavilla.

RUOKAVALIO- JA LÄÄKEHOITO

Struviitti- ja uraattikiteitä on mahdollista liuottaa ruokavalion muutoksella. Eri valmistajilla on virtsakivistä kärsiville koirille suunniteltuja ruokia, joissa on esimerkiksi vähemmän proteiinia, magnesiumia ja fosforia kuin tavallisissa koiranruuissa.

Matala proteiinitaso vähentää elimistössä syntyvän urean määrää ja muuttaa virtsan koostumuksen epäedulliseksi kiteiden synnyn kannalta. Magnesiumin ja fosforin vähentäminen ruokavaliosta vähentää struviittikiteiden syntyä.

Matalan proteiinitason ruuat eivät ole pitkään syötettyinä koiran terveydelle ihanteellisia, joten olisi parasta, jos niitä käytettäisiin vain kuuriluonteisesti.

Ruokavalio- ja lääkehoitoa voidaan käyttää yksinään tai leikkaushoidon tukena. Koira, jolla on alttius virtsakiville, tarvitsee ennaltaehkäisevän hoitosuunnitelman, johon saattaa sisältyä esimerkiksi säännöllinen virtsanäytteen tutkiminen.

Struviittikiteiden muodostumista voi vähentää muuttamalla virtsan pH:ta happamammaksi. Virtsa happamoittavia lääkkeitä ei saa käyttää yhtä aikaa erikoisruokavalion kanssa.

Nesteytyksestä huolehtiminen on tärkeä osa koiran virtsakivien ennaltaehkäisyä. Riittävä nesteen saanti estää virtsan väkevöitymistä, jolloin mineraalit eivät pääse kiteytymään virtsassa. Lisääntynyt nesteen saanti kasvattaa virtsan määrää ja jo muodostuneet kiteet huuhtoutuvat tehokkaammin virtsan mukana pois rakosta. Jos koira ei itsenäisesti juo tarpeeksi, sen ruuan sekaan tulee lisätä nestettä.

Artikkeli julkaistu osoitteessa:

<http://www.elainlaakariin.fi/koiran-virtsakivet/>

ILMOITUSLUONTOISTA

AINEISTOPÄIVÄMÄÄRÄT

SAPY ry julkaisee sähköistä jäsenlehteä neljä kertaa vuodessa.
Julkaisemme lehdessä maksutta mm.

- Ulkomaan näyttelytulokset - Valioilmoitukset - Muut harrastustulokset
- Kennel-ilmoitukset - Juttuja - Kuvia

Lehden arvioitu ilmestymisaikataulu sekä aineistotoimituspäivät:

4/14 joulukuu vko 51 - Materiaalit 5.12. mennessä

Materiaalin voit lähettää osoitteeseen sapy.jasenlehti@gmail.com.

Terveisin: Lehtitoimikunta

KOTIA ETSII

Syntynyt 15.8.2014 Mittelspitz
2 tyttöä ja 1 poika, valkoisia/kermoja

Vapaana narttu & urospentu

Isä: Usvarannan Eduardo
emä: Black Caesar's Pandora

Tiedustelut:

Stina Hakala
darrenhoff@luukku.com
p. 040-7544975

MUISTA MYÖS SAPYN FACEBOOK-SIVU
WWW.FACEBOOK.COM/SAPYRY

YHTEISTYÖSSÄ

Lemmikkipalvelu

KOIRANPÄIVIÄ

WWW.KOIRANPAIVIA.FI

044 - 595 1599

KOKOUSKUTSU

Hämeenlinna 10.9.2014.

Suomen saksanpystykorvaharrastajat SAPY ry:n jäsenille

KUTSU SÄÄNTÖMÄÄRÄISEEN SYYSKOKOUKSEEN

Suomen saksanpystykorvaharrastajat SAPY ry:n sääntömääräinen yleiskokous pidetään lauantaina 4.10.2014 klo 15.00., Riihimäen ABC:n kabinetissa, Kinturintie, 11120 Riihimäki.

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus.
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja tarvittaessa kaksi ääntenlaskijaa.
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus.
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys.
5. Vahvistetaan toimintasuunnitelma vuodelle 2015, tulo- ja menoarvio sekä liittymis- ja jäsenmaksun suuruus seuraavalle kalenterivuodelle.
6. Valitaan hallituksen puheenjohtaja ja muut jäsenet.
7. Valitaan toiminnantarkastaja ja varatoiminnantarkastaja.

8. Valitaan lehtitoimikunta.
9. Valitaan kotisivuvastaava.
10. Käsitellään muut mahdolliset asiat.
11. Kokouksen päättäminen.

Ystävällisin terveisin ,
Sapy hallitus

KIINNOSTAAKO AKTIIVITOIMINTA?

Syyskokouksessa valitaan uusi puheenjohtaja, hallitus ja toimihenkilöt seuraavalle kahden vuoden toimintakaudelle. Yhdistyksemme kaipaa uusia aktiivisia harrastajia mukaan toimintaan. Mikäli toiminta kiinnostaa, tule siis paikalle kokoukseen! Mikäli et pääse kokoukseen, mutta olet kiinnostunut aktiivitoiminnasta, voit olla yhteydessä nykyiseen hallitukseen sähköpostilla sapy.hallitus@gmail.com ja ilmoittaa halukkuudestasi osallistua toimintaan!